

Den 2 april 1944:

113280

Sverige och våra grannländer

Svensk opinion föredrar i allmänhet att med tystnad gå förbi de misstämningar, som förekommer i våra grannländer mot Sverige. Det betyder icke, att vi är okunniga om dem, men vi lägger dem inte alltför hårt på sinnet. Fastän vi kan tycka, att de är beklagliga, förstår vi gott, att de i viss mån är ofrånkomliga under nu rådande förhållanden. Sverige har av ett gunstigt öde skonats från de hemsökelse, som drabbat Finland, Danmark och Norge. När vårt land där till nu står relativt starkt och är den största makten i Norden med stora ekonomiska och andra tillgångar, som blivit oberörda av kriget, är det bara naturligt, att inställningen till oss inte alltid blir oblandat hjärtlig.

Ett kapitel för sig är den kritik, som förekommer bland de flyktingar från grannländerna, vilka är våra gäster. I allmänhet förstår man väl, att de vidriga öden, som övergått dessa olyckliga människor, måste sätta deras nerver på prov. Men det kan inte hjälpas, att många svenskar reagerar mot ett mindre balanserat uppträdande från vissa flyktingars sida. De misstämningar, som uppstår, blir härigenom ömsesidiga. Om man vill undvika dem, får man inte begära, att bara den ena parten skall vara förekommande. Vår gynnsamma ställning och vårt värdskap medför förvisso förpliktelser, men även gästerna har sådana, vilket ibland glöms bort.

Liksom det finns ett antal svenskar, som ser politiken antingen ur engelsk eller tysk synvinkel, så finns det vissa grupper hos oss, vilkas "nordiska" inställning är mera präglad av ensidigt norska eller dansk-norska synpunkter än av svenska. En viss motsvarighet finns även på sina håll, då det gäller Finland. Dessa grupper är alltid färdiga att fördöma det egna landets politik och ta parti för kritiken mot Sverige och den svenska utrikesledningen och regeringen. Både flyktingarna här och opinionen i våra grannländer bör vara på det klara med, att dessa grupper utgör ett försvinnande fåtal, som på intet sätt representerar den stora svenska allmänheten. Denna har inte endast stött och stöder alljämt Sveriges officiella politik, utan den vägrar även att känna sig som några ångerköpta syndare därför att vi står utanför kriget eller under dess gång nödgats att ibland kryssa oss fram. När det från vissa håll i grannländerna höres tal om en s. k. uppgörelse om dessa ting i en framtid, reagerar vi bestämt och kraftigt.

I en fri norsk publikation, som i ett inlägg varnat hemmaopinionen för att växa fast i en uteslutande negativ inställning mot Sverige, har det upp-

getts, att "hos en mycket väsentlig del av norska folket är stämningen gentemot Sverige bittrare än någon gång sedan 1905", d. v. s. året för unionsbrytningen. Om så förhåller sig, är detta ju tråkigt — dock icke bara för Sveriges del, utan lika mycket för Norges. Vi är visserligen övertygade om, att när händelseutvecklingen under dessa krigsår blir fullt klarlagd i en framtid och alla papper kommer på bordet, så skall det visa sig, att Sveriges politik icke behöver några ursäkter mera än andra länders. Men om detta kommer att göra sympatierna större för oss, är därför icke säkert. Vi ber emellertid inte om några sympatier, där de inte frivilligt ges oss. Kommer man i våra grannländer att vara intresserad av nordiskt samarbete, skall man icke sakna gensvar härför i Sverige. Man måste bara komma ihåg, att fördelarna inte finns blott på svensk sida, utan att de är ömsesidiga. Kan någon reda sig utan detta samarbete, kan Sverige emellertid det också, måhända t. o. m. lättare än andra. Men vårt intresse för det nordiska samarbetet är upprätt och det innesluter enligt vår mening en stor framtidsstanke för alla Nordens länder.

Kritik mot Sverige har också förekommit i Finland, senast i samband med den svenska inställningen i den aktuella fredsfrågan. Gentemot denna kritik har redan från finlands-svenskt håll framhållits, att den riks-svenska tidningspressen på få undantag när alltid visat förståelse för Finland och detta lands mångahanda komplicerade problem. I Sverige ifrågasätter man icke något annat än att det, som Sveriges statsminister nyligen framhöll, är Finlands egen sak att avgöra, hur det bäst skall kunna realisera sin önskan att med bevarad nationell frihet och självständighet komma ur kriget. När den svenska regeringen delgivit den finska sina synpunkter har det inte funnits något annat motiv än Sveriges självklara intresse av "fria och fredliga förhållanden hos grannen". Om man på vissa finska håll icke vill eller förmår inse detta nu, kommer man nog att göra det i framtiden. I Sverige, där vi alltså med mycken förståelse ser på Finland och dess nuvarande svåra situation och lika starkt som tillförne känner gemenskapen med Finlands folk, tar vi även kritiken från detta grannland med lugn, övertygade som vi är om, att den svenska inställningen är grundad på ett realistiskt bedömande av läget och uteslutande förestädd av omsorg om våra länders gemensamma bästa och därmed om hela Nordens frihet och framtid.